

[Kurt Hansen]

der for 26 ugers reglen på denne dato. Skal en stor del af disse langtidsløse presses ud fra arbejdsmarkedet for at pynte på statistikkerne? Eller hvad skal der ske?

At give »jobtilbud« er ingenlunde ensbetydende med, at de arbejdsløse ikke bliver presset ud fra arbejdsmarkedet. Tværtimod. Der findes stribevis af eksempler på, at de langtidsløse stilles over for helt håbløse »jobtilbud«, som de af mange grunde ikke er i stand til at påtage sig. Dermed er de ude af arbejdsmarkedet og har så givet deres bidrag til, at statistikken ser pænere ud.

For VS at se er der kun én acceptabel løsning på dette problem, nemlig: fjern 26 ugers reglen, anvisning og kontrol tilbage til fagbevægelsen, anvisning efter princippet længst arbejdsløs – først tilbud om arbejde.

Besvarelse (21/9 79):

Arbejdsministeren (Auken):

På grundlag af et foreløbigt skøn vil ca. 10.600 langtidsløse falde for 26 ugers reglen 1. januar 1980. Alle disse skal have et jobtilbud i oktober kvartal 1979.

Når dette tal er ca. 5 gange så stort som gennemsnittet af de første 3 kvartaler i 1979, skyldes det bortfaldet af arbejdsløshedslovens § 55 a, hvorved den periode, hvori man skal have haft mindst 26 ugers arbejde for at kunne bevare arbejdsløshedsdagpengene, ændres fra 4 år til 3 år.

De ca. 10.600 langtidsløse, som skal have et jobtilbud i oktober kvartal 1979, dækker således i realiteten 5 kvartaler.

For januar kvartal 1980 og de følgende kvartaler skønnes ca. 2.500 at falde pr. kvartal.

Arbejdsformidlingen er allerede godt i gang med at forberede jobtilbud til de 10.600 langtidsløse, som falder 1. januar 1980.

For så vidt der i begrundelsen for spørgsmålet er givet udtryk for, at anvisning og kontrol skal gives tilbage til fagbevægelsen, vil jeg pege på, at der ved den ændring af arbejdsløshedsloven, der blev gennemført ved lov af 12. april 1978, blev indført en adgang for de anerkendte arbejdsløsheds-kasser til som led i den offentlige arbejdsfordeling at foretage anvisning af arbejde til ledige medlemmer. Samtidig fik kasserne adgang til at benytte den ved samme lov indførte nye formidlingsform, henvisning til samtale. Der

er efter min opfattelse ikke grundlag for nu at søge gennemført ændringer i denne ordning, som er kommet i stand efter forhandlinger med arbejdsmarkedets parter.

Til det i begrundelsen for spørgsmålet indeholdte forslag om, at anvisning bør ske efter princippet »længst arbejdsløs – først tilbud om arbejde«, vil jeg henvide til de regler om fortrinsanvisning af langvarigt ledige, der er indeholdt i arbejdsdirektoratets cirkulære af 20. august 1976 (AF-cirkl. nr. 238/76). Cirkulæret pålægger arbejdsformidlingen ved anvisning af arbejde at sørge for, at de langvarigt ledige gives fortrinsstilling, såfremt de lediges kvalifikationer opfylder de kvalifikationskrav, som de anmeldte stillinger indebærer.

Til *socialministeren* (12/9 79) af:

Tyroll (VS):

»Kan ministeren be- eller afkræfte, at det er hensigten at fremme kommunernes muligheder for at overholde regeringens vækstgrænser for udgifterne, at gennemføre lempelser eller udvidet adgang til dispensationer for standard- og normkrav på daginstitutionerne i henhold til socialstyrelsens vejledning af 27. marts 1973 om indretning af daginstitutionerne, således at kommunerne faktisk selv kan fastsætte standarder og normer?«

(Spm. nr. 1502).

Begrundelse.

Der har i forbindelse med fremlæggelsen af forskellige kommuners budgetforslag for 1980 i en række kommuner landet over (Odense, København, Ballerup og Lyngby-Taarbæk) været fremlagt forslag om en 10 pct.s forøgelse af børnetallet i børnegrupperne i daginstitutionerne med henblik på at nedbringe ventelistetallene. Børnene skal altså være taberne i dette spil om besparelser. Men en 10 pct. generel forøgelse og derved overbelægning vil overtræde gældende standard- og normkrav for børnetallet i daginstitutionerne. Disse må altså lempes, eller der må gives dispensation. Noget kunne tyde på, at disse kommuner har stærke forventninger om en sådan lempelse. Et lille praj har de måske også fået!

Den 29. juni 1979 udsendte indenrigsministeriet et cirkulære »om rammerne for kom-